

Fremsat den 21. november 2011 af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven samt lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove

(Afskaffelse af fradrag for formueforvaltningsomkostninger og nedsættelse af loftet for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension m.v.)

§ 1

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010 og § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, indsættes efter »ufordelte midler«: », formueforvaltningsomkostninger«.

2. I § 8, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges formueforvaltningsomkostninger i livsforsikringselskabet eller forsikringselskabet m.v. samt formueforvaltningsomkostninger i juridiske personer, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skatteobjekt, kontoførende investeringsforeninger, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, og datterselskaber, jf. § 15, stk. 8, som livsforsikringselskabet eller forsikringselskabet m.v. har ejerandel i.«

3. I § 8, stk. 4, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.«

4. I § 8, stk. 4, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »4. pkt.« til: »5. pkt.«

5. I § 8, stk. 5, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til: »4. pkt.«

6. I § 8, stk. 6, indsættes efter »ufordelte midler«: », formueforvaltningsomkostninger«.

7. § 9, stk. 2, ophæves.

8. I § 14, stk. 4, indsættes som 4. pkt.:

»Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 skal endvidere tillægges en forholdsmæssig del af formueforvaltningsomkostningerne i den juridiske person efter stk. 1 og af formueforvaltningsomkostninger i underliggende juridiske personer, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skatteobjekt, som den juridiske person efter stk. 1 har ejerandel i.«

9. I § 15 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Skattepligtige som nævnt i § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over et selskab, hvis virksomhed består af formueforvaltning for moderselskabet, skal ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget tillægges en forholdsmæssig del af datterselskabets formueforvaltningsomkostninger. En flerhed af skattepligtige som nævnt i § 1, stk. 2, der udøver virksomhed på grundlag af en fælles aftale, anses for at udgøre ét selskab. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. fradrages moderselskabets betaling til datterselskabet for formueforvaltning, 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, hvis moderselskabets betaling til datterselskabet for formueforvaltning sker til priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter.«

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret ved § 6 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 2 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 13 i lov nr. 221 af 21. marts 2011 og § 4 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 16, stk. 2, ændres »100.000 kr.« til: »55.000 kr.«

§ 3

I lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.), som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 12, 2. pkt., affattes således:

»1. pkt. gælder til og med det indkomstår, hvor næste generelle overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2015.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 2012, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. For skattepligtige med bagudforskuet indkomstår 2012 har § 2 virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 4. Indbetalinger til rateopsparing i pensionsøjemed, rateforsikring i pensionsøjemed og ophørende alderspension, som en arbejdsgiver foretager, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, medregnes uanset beløbsgrænsen i lovens § 2, nr. 1, ikke ved opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst, i det omfang der er tale om obligatoriske indbetalinger ifølge en kollektiv overenskomst indgået i perioden 22. april 2009 - 31. december 2011. 1. pkt. gælder til og med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2015.

Stk. 5. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2012 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2012, der følger af ændringen i pensionsbeskatningslovens § 16 i lovens § 2, nr. 1.

Stk. 6. Den beregnede korrektion af kommunens og kirkeskats slutskat efter stk. 5 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj 2014.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
 - 2.1. Afskaffelse af fradraget for formueforvaltningsomkostninger i pensionsafkastbeskatningsloven
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Fradrag for formueforvaltningsomkostninger for skattepligtige institutioner (institutniveau)
 - 2.1.1.1.1. Fradrag ved investering i skattetransparente juridiske personer
 - 2.1.1.2. Fradrag for formueforvaltningsomkostninger for skattepligtige pensionsordninger (individniveau)
 - 2.1.2. Forslagets indhold
 - 2.2. Nedsættelse af loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension fra årligt 100.000 kr. til 55.000 kr.
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Forslagets indhold
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Ophævelse af fradrag for formueforvaltningsomkostninger
 - 3.2. Nedsættelse af loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension fra årligt 100.000 kr. til 55.000 kr.
4. Administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er en del af aftalen om finansloven for 2012 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten.

Med lovforslaget afskaffes fradraget for formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af pensionsafkastskatten, og loftet for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension nedsættes til 55.000 kr.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har for det første til formål at afskaffe fradraget for formueforvaltningsomkostninger i pensionsafkastbeskatningsloven. Afskaffelsen vil blandt andet fjerne presset for at flytte generelle administrationsomkostninger over i de fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger.

Lovforslaget har for det andet til formål at nedsætte loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension fra årligt 100.000 kr. til 55.000 kr.

Nedsættelsen af loftet tilskynder blandt andet til at benytte livsvarige alderspensionsordninger i stedet for mere kortsigtet opsparing.

2.1. Afskaffelse af fradraget for formueforvaltningsomkostninger i pensionsafkastbeskatningsloven

Formålet med denne del af lovforslaget er at afskaffe fradraget for formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af pensionsafkastskatten.

Der er en sammenhæng mellem størrelsen af de fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger og pensionsopsparings og dermed investeringsafkastets størrelse. Det er derfor de store pensionsordninger, der kommer til at bidrage mest ved en afskaffelse af fradraget.

Konkurrencestyrelsen har i sin redegørelse fra 2008 behandlet omkostninger til administration af pensionsformuen. Konkurrencestyrelsens undersøgelse viste bl.a., at administrationsomkostningerne varierer meget mellem pensionsordningerne, og at det er svært at sammenligne afkast mellem forskellige pensionsinstitutioner og umuligt at sammenligne investeringsomkostningerne.

Konkurrencestyrelsen anførte, at skattesubsidiet til administrationsomkostningerne forbundet med pensionsopsparing reducerer incitamentet til at holde disse omkostninger nede, og det bør derfor overvejes reduceret i forbindelse med en skattereform. Et sådant initiativ vil efter Konkurrencestyrelsens vurdering bidrage til at forbedre konkurrencen. Konkurrencestyrelsen fokuserede i redegørelsen dog kun på det skattesubsidie, som pensionsopsparerne opnår ved opgø-

relsen af den skattepligtige indkomst. Pensionsopsparerne kan som hovedregel fradrage indbetalingerne til pension i marginals-katten. Hvis pensionsopspareren betaler topskat af den sidst tjente krone, er fradraget i gennemsnit ca. 51,5 pct. (2012-niveau). Denne fradragsret indebærer, at pensionsopspareren får fradrag i marginals-katten for pensionsinstituttets administrationsomkostninger. Pensionsopsparere modtager med andre ord et skattesubsidie, der reducerer omkostningerne for pensionsopspareren til administration.

Konkurrenceredegørelsen fra 2008 omhandlede alene skattesubsidiet vedrørende indkomstkatten, men kom ikke ind på, at der også findes et skattesubsidie i pensionsafkastbeskatningsloven. Pensionsafkastskatten er primært en individbeskatning på personniveau. Ved personers opsparring i frie midler er der efter gældende regler ikke fradragsret for formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af kapital- og aktieindkomst. Med forslaget sker der for personer en ligestilling mellem pensionsopsparing og opsparring i frie midler.

Med forslaget ønsker regeringen endvidere at fremme pensionsinstitutternes incitament til at holde formueforvaltningsomkostningerne nede og gøre dem mere omkostnings-effektive (at skabe et større investeringsafkast med de samme afholdte omkostninger).

Der er efter gældende regler ikke fradragsret for generelle omkostninger til pensionsvirksomheden ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven. Der er derimod efter gældende regler fradragsret for formueforvaltningsomkostninger. Med forslaget ønsker regeringen at ensrette reglerne, således at ingen former for omkostninger er fradragsberettigede. Dermed fjernes incitamentet til at flytte generelle administrationsomkostninger vedrørende pensionsvirksomheden over i de fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger.

2.1.1. Gældende ret

Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven er der fradragsret for formueforvaltningsomkostninger. De omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af den skattepligtige pensionsopsparing (pensionsformue), kan fradrages ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Omkostningerne opgøres efter skatte-lovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst. Reglerne om skattemæssige afskrivninger, bortset fra reglerne om afskrivning på driftsmidler, finder dog ikke anvendelse.

Frdrag for omkostninger til formueforvaltning ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget er oprindeligt indført med lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatte-loven (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast). Indførelsen af fradraget for omkostninger til formueforvaltning indebar, at beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven blev ændret fra i det væsentlige en bruttobeskatning til en nettobeskatning. Der var dog også før indførelsen af det formelle fradrag for formueforvaltningsomkostninger reelt fradrag for ganske få typer omkostninger. Af forarbejderne

til bestemmelsen (lovforslag nr. L 71, Folketinget 2000-01) fremgår det, at der allerede var indirekte fradrag for de omkostninger, der indgår i opgørelsen af overskud eller underskud ved drift af fast ejendom og anden virksomhed end livsforsikrings- og pensionskassevirksomhed, idet disse opgøres efter skatte-lovgivningens almindelige regler. Det fremgår ligeledes af forarbejderne til L 71, at handelsomkostninger også før vedtagelse af det formelle fradrag for formueforvaltningsomkostninger kunne medregnes ved opgørelsen af anskaffelsessummen og fradrages ved opgørelsen af afståelsessummen for et skattepligtigt aktiv. Det betyder, at der reelt var og fortsat er fradrag for direkte handelsomkostninger (f.eks. kurtage og handelsgebyr), der knytter sig direkte til handel med et skattepligtigt aktiv, idet den skattepligtige avance bliver mindre.

Med lov nr. 1294 af 20. december 2000 blev der etableret fradragsret for formueforvaltningsomkostninger. Ved omlægningen af pensionsafkastskattepligten i den nye pensionsafkastbeskatningslov, jf. lov nr. 1535 af 19. december 2007 om pensionsafkastbeskatningslov, blev reglerne om fradrag for formueforvaltningsomkostninger videreført uændret.

2.1.1.1. Frdrag for formueforvaltningsomkostninger for skattepligtige institutioner (institutniveau)

Frdragsretten for omkostninger til formueforvaltning gælder bl.a. for pensionsinstitutter, der er skattepligtige på institutniveau. Det gælder således for pensionsinstitutter, hvor skattepligten udelukkende er på institutniveau, f.eks. Den Sociale Pensionsfond, ATP og LD.

I pensionskasser m.v., hvor medlemmerne m.v. beskattes på individniveau af afkastet på deres individuelle pensionsordninger, sker der endvidere en tillægsbeskatning af pensionskassen m.v. på institutniveau. Pensionskasserne m.v., der beskattes på institutniveau, har også fradragsret for formueforvaltningsomkostninger.

De omkostninger, der kan fradrages som formueforvaltningsomkostninger, er omkostninger i forbindelse med forvaltningen af pensionsformuen. Det drejer sig om omkostninger, der afholdes i forbindelse med pensionsinstituttets investeringsvirksomhed, dvs. omkostninger forbundet med at investere de pensionsberettigedes opsparing. Det kræver en konkret vurdering af de enkelte omkostninger og deres sammenhæng for at afgøre, hvorvidt der er fradragsret for en given omkostning som formueforvaltningsomkostning.

Omkostningerne kan være såvel interne som eksterne. Eksterne formueforvaltningsomkostninger kan være betalinger til eksterne formueforvaltere, der varetager investeringer i danske eller udenlandske værdipapirer. Der kan i denne forbindelse både være tale om faste forvaltningsgebyrer og mere resultatafhængige bonusbetalinger til eksterne formueforvaltere. Eksterne formueforvaltningsomkostninger kan endvidere være depotgebyrer til depotbanker. De eksterne formueforvaltningsomkostninger kan desuden være omkostninger til anden ekstern investeringsrådgivning og drift af særlige it-systemer til overvågning af investeringer og til

handel med værdipapirer, såfremt pensionsinstituttet har besluttet at uddelegere denne opgave.

De interne formueforvaltningsomkostninger knytter sig til de funktioner, der vedrører formueadministration internt i pensionsinstitutterne. Det vil navnlig være omkostningerne til en intern investeringsfunktion, der selv aktivt foretager porteføljeplejen og overvåger eksterne formueforvaltere.

Der er derimod ikke fradragsret ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for omkostninger vedrørende pensionsvirksomheden i pensionskasser m.v., LD og ATP. Det drejer sig om omkostninger, der ikke knytter sig til investeringsvirksomheden, men som er medgået til pensionsinstituttets administration af pensionsordningerne. Det kan eksempelvis være omkostninger til drift og vedligeholdelse af it-systemer, lønninger, husleje, omkostninger til at opkræve pensionsbidrag, udbetaling af pensioner, behandling af henvendelser fra opspare og virksomheder, informationsmateriale m.m.

Det kan imidlertid i praksis være vanskeligt at skelne helt præcist mellem investeringsvirksomheden og pensionsvirksomheden i et pensionsinstitut. Disse funktioner kan på flere måder være tæt integreret i et pensionsinstitut, og eksempelvis kan de samme personer og administrative systemer varetage begge funktioner. Der foretages derfor også fradrag som formueforvaltningsomkostning for mere generelle omkostninger i pensionsinstitutterne. Disse mere generelle omkostninger er fordelt mellem pensionsvirksomheden og investeringsvirksomheden efter en fordelingsnøgle eller et konkret skøn. Der foretages således fradrag for formueforvaltningsomkostninger svarende til en forholdsmæssig andel af generelle omkostninger som f.eks. revisorudgifter, regnskabsmæssig assistance, lønomkostninger, honorar til bestyrelse, repræsentationsudgifter, edb-omkostninger, inventar og husleje.

Selskabsskattepligtige livsforsikringselskaber m.v. er også pensionsafkastskattepligtige på institutniveau af indkomstårets ændring i de midler, som selskabet har hensat ufordelt til de forsikrede. Der er ikke direkte fradragsret i pensionsafkastbeskatningsloven for formueforvaltningsomkostninger for disse livsforsikringselskaber m.v. Det skyldes, at fradraget er indregnet automatisk i beskatningen af de ufordelte midler. Formueforvaltningsomkostninger vil være fratrukket inden tilførsel af investeringsafkast til de ufordelte midler, og ultimoværdien af de ufordelte midler vil derfor være nedsat hermed. Livsforsikringselskaber m.v. har således et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger.

2.1.1.1.1. Fradrag ved investering i skattetransparente juridiske personer

I de senere år er det blevet udbredt for pensionsbranchen at investere gennem såkaldte skattetransparente juridiske personer. Det er juridiske personer, som ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt efter danske skatteregler. Der kan f.eks. være tale om både danske og udenlandske private equity fonde, der typisk er organiseret som kommanditselskaber eller har karakter af kommanditselskaber. Ifølge dan-

ske skatteregler betragtes kommanditselskaber, interessentskaber og lignende ikke som selvstændige skattesubjekter. Det har den konsekvens, at indkomst, der optjenes af f.eks. et kommanditselskab, ikke beskattes hos kommanditselskabet, men i stedet hos de enkelte deltagere i kommanditselskabet (transparensprincippet).

Hvis et pensionsinstitut investerer gennem f.eks. en private equity fond, vil instituttet med andre ord skattemæssigt blive anset for at have foretaget de underliggende investeringer direkte og skal derfor lave en særskilt opgørelse af afkastet for hvert enkelt aktiv, det har investeret i gennem private equity fonden. Herunder kan formueforvaltningsomkostninger afholdt af en skattetransparent juridisk person fratrækkes efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningsloven, som om pensionsinstituttet selv havde afholdt disse omkostninger.

Pensionsinstitutterne har efter pensionsafkastbeskatningsloven mulighed for at vælge en anden opgørelsesmetode. Efter denne opgørelsesmetode kan pensionsinstitutterne vælge at opgøre det skattepligtige afkast i en skattetransparent juridisk person som summen af udlodningerne fra den skattetransparente juridiske person plus gevinst eller tab på andelen af den skattetransparente juridiske person opgjort efter lagerprincippet (nettoopgørelsesprincippet). Det er en betingelse for at anvende nettoopgørelsesprincippet, at pensionsinstituttet ikke på noget tidspunkt i indkomståret er concernforbundet med den juridiske person på den måde, som dette er defineret i lov om finansiell virksomhed.

Nettoopgørelsesprincippet medfører, at pensionsinstituttet indirekte får et forholdsmæssigt fradrag for de omkostninger, den juridiske person har afholdt. Pensionsinstituttet får således på grund af nettoopgørelsesprincippet et forholdsmæssigt fradrag for afholdte formueforvaltningsomkostninger via avanceopgørelsen efter lagerprincippet på andelen i den skattetransparente juridiske person. Pensionsinstituttet kan efter gældende regler herefter ikke samtidig fratrække de samme formueforvaltningsomkostninger efter pensionsafkastbeskatningsloven, da det i givet fald ville være et dobbeltfradrag.

Nettoopgørelsesprincippet er valgfrit. Der vil være pensionsinstitutter, der foretrækker at opgøre det skattepligtige afkast i skattetransparente juridiske personer efter transparensprincippet, og der vil være pensionsinstitutter, der foretrækker at opgøre det skattepligtige afkast efter nettoopgørelsesprincippet.

2.1.1.2. Fradrag for formueforvaltningsomkostninger for skattepligtige pensionsordninger (individniveau)

For pengeinstitutordninger er det den enkelte pensionskunde, der er skattepligtig i henhold til pensionsafkastbeskatningsloven. Efter gældende regler er det derfor den enkelte pensionskunde, der har fradragsret for formueforvaltningsomkostninger. I pengeinstitutordninger er det praksis, at der er fradragsret for alle omkostninger, der kan hæves fra ordningen uden, at der foreligger en førtidig ophævelse i henhold til pensionsbeskatningsloven, der udløser en afgift på 60 pct. Der er således f.eks. fradragsret for administrati-

onsgebyrer vedrørende puljeordninger, depotgebyrer og gebyrer m.v. til porteføljepleje, som udføres af pengeinstituttet eller et fondsmæglerselskab. Den skattepligtiges egne udgifter til f.eks. internet, computer, avis, porto og telefon er derimod ikke fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger.

For pensionsordninger i livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde er kunderne eller medlemmerne (de pensionsberettigede) skattepligtige på individniveau. Der er som udgangspunkt ikke fradragsret for formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for disse pensionsordninger, idet den pensionsberettigede ikke er den juridiske ejer af investeringsaktiverne. Der er dog fradragsret for formueforvaltningsomkostninger for de såkaldte forsikringer uden ret til bonus. Der er tale om markedsrenteprodukter, hvor pensionsopsparereren har direkte indflydelse på investeringen af pensionsmidlerne, og hvor pensionsopsparerens afkast i den rene udgave følger de faktisk foretagne investeringer i pensionsinstituttet. For disse markedsrenteprodukter er såvel formueforvaltningsomkostninger som afkast individuelle størrelser. Der er med fradragsretten for formueforvaltningsomkostninger på markedsrenteprodukter ingen forskel mellem denne fradragsret og den fradragsret, som institutskattepligtige har. Der er blot tale om en forskellig placering af fradragsretten. Fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger, der overføres til og fradrages individuelt på markedsrenteprodukter, kan ikke samtidig fradrages i institutbeskatningen.

2.1.2. Forslagets indhold

Det foreslås at ophæve fradragsretten for formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget i pensionsafkastbeskatningsloven.

Afskaffelsen af fradraget indebærer for det første, at skattesubsidiet afskaffes i pensionsafkastbeskatningsloven. Afskaffelsen falder dermed i god tråd med Konkurrencestyrelsens anbefaling i Konkurrenceredegørelsen fra 2008 om i forbindelse med en skattereform, at mulighederne for at reducere skattesubsidiet til administration af pension bliver overvejet. Afskaffelsen af fradraget indebærer, at der for personer sker en ligestilling mellem pensionsopsparing og opsparing i frie midler.

Afskaffelsen af fradraget indebærer for det andet, at pensionsinstitutterne ikke længere ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget skal skelne mellem omkostninger vedrørende administration af pensionsvirksomheden og vedrørende investeringsvirksomheden (formueforvaltningsomkostninger). Hermed bidrager afskaffelsen også til, at SKATs ligning og kontrol kan blive nemmere at håndtere, idet tilskyndelsen til at flytte ikke-fradragsberettigede administrationsomkostninger over i de fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger bortfalder.

Det foreslås endvidere, at der indføres regler, der skal modvirke, at pensionsinstitutterne opnår indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger.

Det foreslås i den forbindelse, at en forholdsmæssig andel af formueforvaltningsomkostninger i skattetransparente juridiske personer tillægges beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, såfremt beskatningsgrundlaget i disse skattetransparente juridiske personer opgøres efter nettoopgørelsesprincippet.

Det foreslås endvidere, at formueforvaltningsomkostninger i livsforsikringsselskaber tillægges som en indtægt ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget af deres ufordelte midler for at sikre, at der ikke opnås et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger.

Der foreslås endvidere en værnsregel, der skal sikre, at der ikke opnås et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger ved at placere formueforvaltningsomkostningerne i datterselskaber.

Der vil med forslaget fortsat være fradrag for direkte handelsomkostninger i form af kurtag og handelsgebyrer, idet disse handelsomkostninger fortsat skal indgå i opgørelsen af gevinst eller tab på et skattepligtigt aktiv.

2.2. Nedsættelse af loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension fra årligt 100.000 kr. til 55.000 kr.

Formålet med denne del af lovforslaget er at nedsætte loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension fra årligt 100.000 kr. til 55.000 kr.

Grundlæggende er et fradragsloft, herunder nedsættelse af et loft over pensionsindbetalinger en fremrykning af fremtidige skattebetalinger. Det giver et incitament til at reducere den pensionsopsparing, der i dag bliver beskattet på udbetalingstidspunktet. Når fremrykningen af skattebetalingen alligevel medfører et varigt skatteprovenu, skyldes det omlægningen bort fra pensionsformue over mod »fri« formue, som er hårdere beskattet end pensionsafkast.

Det gældende loft på 100.000 kr. for indbetaling til ratepension og ophørende alderspension blev indført ved Forårspakke 2.0, som VK-regeringen gennemførte sammen med Dansk Folkeparti, med virkning fra 2010 bl.a. ud fra en målsætning om at favorisere livsvarig alderspension på bekostning af mere kortsigtet opsparing i form af ratepensioner, der kan udbetales over kun 10 år. Det blev anbefalet af bl.a. Skattekommissionens »Lavere skat på arbejde«, februar 2009, idet der er mere indkomstaftapning af folkepension og andre offentlige ydelser forbundet med en livsvarig pensionsydelse end med en ratepension, der kan udbetales over kun 10 år.

Nedsættelsen af loftet til 55.000 kr. årligt for indbetaling til ratepension og ophørende alderspension udgør en yderligere relativ favorisering af livsvarig alderspension og vil på den måde yderligere bidrage til indkomstaftapningen af folkepension og andre offentlige ydelser i det omfang, at indbetalingerne over 55.000 kr. op til det gældende loft på 100.000 kr. indsættes på livsvarig alderspension.

2.2.1. Gældende ret

En person kan med fradragsret indbetale 100.000 kr. årligt i alt på en ratepension (rateopsparing i pensionsøjemed og rateforsikring i pensionsøjemed) eller en ophørende alderspension.

En alderspension er en løbende, livsbetinget pension, der bliver udbetalt til pensionsopspareren, eksempelvis månedligt. Normalt er en alderspension livsvarig, men den kan også være ophørende. Er alderspensionen ophørende, sikres pensionsopspareren en løbende indtægt i et nærmere fastsat antal år under forudsætning af, at pensionsopspareren er i live. Det vil sige, at udbetalingen er livsbetinget (hvilket også gælder livsvarig alderspension). Hvis pensionsopspareren dør, inden det fastsatte antal år er gået, stopper udbetalingerne.

Det gældende loft omfatter årets samlede indbetalinger til rateforsikring, rateopsparing og ophørende alderspension. Indbetalinger ud over beløbsgrænsen giver ikke fradragsret. Loftet gælder også for pensionsordninger oprettet som led i et ansættelsesforhold, hvor den ansatte har bortseelsesret for arbejdsgiverens indbetalinger til pensionsordningen. Loftet reguleres årligt efter reguleringstallet i personskattelovens § 20.

Det gældende loft omfatter ikke:

- Livsvarig alderspension
- Ophørspension, hvorefter op til ca. 2,5 mio. kr. af fortjeningen ved afståelse af en selvstændig erhvervsvirksomhed kan indskydes på en pensionsordning
- Pensionsordninger for sportsudøvere, hvorefter et beløb på op til ca. 1,7 mio. kr. svarende til indkomst, der hidrører fra sportsudøvelse, kan indskydes på en pensionsordning
- Indekspension

Til og med 2014 kan selvstændigt erhvervsdrivende fortsat indskyde et beløb svarende til 30 pct. af overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed på ratepension og ophørende alderspension.

2.2.2. Forslagets indhold

Det foreslås at tage et yderligere skridt i retning af at reducere skattefordelene ved mere kortsigtet pensionsopsparing som ratepension og ophørende alderspension. Det foreslås derfor at nedsætte den gældende beløbsgrænse for årlige fradragsberettigede indbetalinger fra 100.000 kr. til 55.000 kr.

Nedsættelsen af loftet giver et incitament til at reducere den pensionsopsparing, der i dag er fradragsberettiget og bliver beskattet på udbetalingstidspunktet.

Det foreslås, at der i en overgangsperiode skal være bortseelsesret for arbejdsgivers obligatoriske indbetalinger til arbejdsmarkedspensionsordninger, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, uanset at indbetalingerne herved overstiger beløbsgrænsen på 55.000 kr. Overgangsperioden gælder til og med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2015.

Livsvarige ordninger er ikke omfattet af loftet. Dermed kan pensionsopsparere med et opsparingsbehov, der overstiger det nedsatte ratepensionsloft, fortsat indbetale mere end 55.000 kr. til en livsvarig alderspension med fuldt fradrag. Hensigten med ratepensionsloftet er således at tilskynde til opsparing i ordninger, der samtidig indebærer et livsvarigt forsikringselement.

De særlige ordninger for sportsfolk og selvstændigt erhvervsdrivende skal ses i sammenhæng med, at disse typisk har en kort periode med forholdsvis høj indkomst henholdsvis høj årsindkomst i forbindelse med afhændelse af egen virksomhed. Der foreslås ingen ændringer af disse ordninger.

Endelig er indbetalinger på indekspension ikke omfattet af det gældende eller det foreslåede reducerede loft. Henset til, at indeksordninger ikke har kunnet oprettes siden 1971, at betaling af pensionsbidraget til indeksordningen er en forudsætning for at få statens indekstillaeg, og at det årlige pensionsbidrag udgør et relativt beskedent beløb, behandles indekspensioner ensartet, uanset om indekspension er oprettet som en ratepension eller en alderspension, idet indbetalinger til indeksordninger helt er undtaget fra loftet for fradragsberettigede indbetalinger.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Samlet set skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 3 mia. kr. i 2012 og i 2013 før tilbageløb og adfærd.

Efter automatisk tilbageløb på moms og afgifter samt adfærd skønnes provenuvirkningen at være et merprovenu på ca. 2.290 mio. kr. i 2012 og ca. 2.270 mio. kr. i 2013. Målt i varig virkning skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu på ca. 520 mio. kr. årligt, jf. nedenstående tabel.

Samlede provenue-mæssige konsekvenser af lovforslaget			
Mio. kr. (2012-niveau)	2012	2013	Varig virkning
Ophævelse af fradrag for formueforvaltningsomkostninger	510	490	-
Nedsættelse af loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension	2.500	2.500	-
Samlet umiddelbar provenuændring	3.010	2.990	-
Samlet provenuændring efter automatisk tilbageløb	2.290	2.270	-
Samlet provenuændring efter tilbageløb og adfærd	2.290	2.270	520
Finansårsvirkning	2.500	3.010	-
Umiddelbar provenuvirkning for kommunerne	1.225	1.225	-

For finansåret 2012 skønnes lovforslaget at medføre et samlet merprovenu på ca. 2,5 mia. kr., da pensionsafkastskatten for indkomståret 2012 først afregnes i 2013.

Virkningerne af lovforslaget for det kommunale skatteprovenu i de kommuner, der har valgt at selvbudgettere i 2012, vil blive neutraliseret. Fra 2013 vil virkningerne indgå i det beregnede udskrivningsgrundlag i forbindelse med kommuneforhandlingerne.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regionerne.

De provenumæssige konsekvenser af lovforslagets elementer er uddybet i det følgende.

3.1. Ophævelse af fradrag for formueforvaltningsomkostninger

Ifølge Finanstilsynet havde pensionsbranchen i 2010 omkostninger (både administrative og formueforvaltningsom-

kostninger) på ca. 5,1 mia. kr., hvoraf formueforvaltningsomkostningerne udgjorde ca. 2,8 mia. kr. Heri indgår pengeinstitutternes omkostninger ikke, men deres formueforvaltningsomkostninger er også omfattet af de nye regler. De samlede omkostninger for både pengeinstitutterne og pensionsinstitutterne skønnes at udgøre ca. 6,5 mia. kr., hvoraf formueforvaltningsomkostninger skønnes at udgøre ca. 3,5 mia. kr. (2012-niveau).

Den umiddelbare effekt af forslaget vil således være, at beskatningsgrundlaget stiger med ca. 3,5 mia. kr., og pensionsafkastskatten dermed med ca. 510 mio. kr. Dog vil pensionsformuen falde svarende til ændringen i pensionsafkastskatten, og dermed vil indkomstskatten blive mindre på udbetalingstidspunktet. Den varige virkning skønnes således at udgøre ca. 220 mio. kr., jf. nedenstående tabel.

Provenumæssige konsekvenser af ophævelse af fradrag for formueforvaltningsomkostninger			
Mio. kr. (2012-niveau)	2012	2013	Varig virkning
Umiddelbar provenuændring	510	490	-
Provenuændring efter automatisk tilbageløb	390	370	-
Samlet provenuændring efter tilbageløb og adfærd	390	370	220
Finansårsvirkning	0	510	-
Umiddelbar provenuvirkning for kommunerne	0	0	-

3.2. Nedsættelse af loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension fra årligt 100.000 kr. til 55.000 kr.

Det skønnes, at loftet umiddelbart vil berøre ca. 250.000 personer med samlede pensionsindbetalinger i størrelses-

ordenen 9 mia. kr. årligt, hvoraf knap 5 mia. kr. skønnes at blive omlagt til fri opsparing. Det umiddelbare merprovenu skønnes at udgøre ca. 2,5 mia. kr., mens den varige virkning udgør ca. 300 mio. kr., jf. nedenstående tabel.

Provenumæssige konsekvenser af nedsættelse af loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension			
Mio. kr. (2012-niveau)	2012	2013	Varig virkning
Umiddelbar provenuændring	2.500	2.500	-
Provenuændring efter automatisk tilbageløb	1.900	1.900	-
Samlet provenuændring efter tilbageløb og adfærd	1.900	1.900	300
Finansårsvirkning	2.500	2.500	-
Umiddelbar provenuvirkning for kommunerne	1.225	1.225	-

En nedsættelse af loftet for indbetalinger til ratepensioner og ophørende alderspensioner betyder, at ca. 250.000 personer i større eller mindre grad vil skulle omlægge deres pensionsindbetalinger. Denne omlægning kan enten bestå af øgede indbetalinger til andre typer af pensionsordninger (primært livsvarige alderspensioner) eller øget fri opsparing.

Grundlæggende bevirker et loft over pensionsindbetalinger en fremrykning af fremtidige skattebetalinger, idet skatteindtægterne vil være tilsvarende mindre, når de lavere pensioner senere udbetales. Denne fremrykning bidrager ikke til et varigt merprovenu. Det varige merprovenu skyldes derimod omlægningen af opsparing af pensionsindbetalinger til opsparing i frie midler, som beskattes hårdere end pensi-

onsafkast. For de pensionsindbetalinger, som omfattes af loftet, og som omlægges fra ratepensioner m.v. til livsvarige alderspensioner, vil der ikke være provenumæssige konsekvenser.

Virkningerne af forslaget for det kommunale skatteprovenu i de kommuner, der har valgt at selvbudgettere i 2012, vil blive neutraliseret. Fra 2013 vil virkningerne for kommunerne indgå i det beregnede udskrivningsgrundlag i forbindelse med kommuneforhandlingerne.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vedrørende ophævelsen af fradrag for formueforvaltningsomkostninger skønnes at medføre administrative

engangsomkostninger på ca. 425.000 kr. vedr. it-tilretninger m.v. Forslaget skønnes endvidere at medføre løbende, årlige omkostninger til it-drift på 40.000 kr.

Forslaget vedrørende pensionsloftet skønnes at medføre engangsomkostninger til it-tilretninger m.v. på 250.000 kr. samt til 2 årsværk, svarende til 1,2 mio. kr., vedr. vejledning og afregning m.v. Forslaget vedrørende pensionsloftet ventes ikke at medføre løbende omkostninger.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om ophævelse af fradragsretten for formueforvaltningsomkostninger kan bidrage til at gøre pensionsopsparerne mere omkostningsbevidste. Dette kan på længere sigt have positive afsmittende effekter på branchen, således at den bliver mere omkostningseffektiv.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer, at forslaget vedrørende afskaffelse af fradraget for formueforvaltningsomkostninger vil medføre omstillingsbyrder for de omfattede virksomheder i et væsentligt omfang, i form af administrative tilpasninger og eventuel investering i nye IT-systemer.

CKR vurderer, at lovforslaget på sigt kan medføre en mindre administrativ tidsbesparelse for erhvervet, da de omfattede virksomheder, som følge af afskaffelsen af fradraget for formueforvaltningsomkostninger, ikke længere skal skelne mellem omkostninger til administration af pensionsvirksomheden og investeringsvirksomheden, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Samlet set skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 3 mia. kr. i 2012 og i 2013 før tilbageløb og adfærd. Efter automatisk tilbageløb på moms og afgifter samt adfærd skønnes provenuvirkningen at være et merprovenu på ca. 2.290 mio. kr. i 2012 og ca. 2.270 mio. kr. i 2013. Målt i varig virkning skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu på ca. 520 mio. kr. årligt. For finansåret 2012 skønnes lovforslaget at medføre et samlet merprovenu på ca. 2,5 mia. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige		Forslaget vedrørende ophævelsen af fradrag for formueforvaltningsomkostninger skønnes at medføre

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center for Kvalitet i Reguleringen, Cevea, Cepos, Danske Advokater, Dansk Erhverv, DI, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Finansrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, FSR-danske revisorer, FTF, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Pensionsstyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, Skatterevisorforeningen, Videncentret for Landbrug og Ældre Sagen.

		<p>administrative engangsomkostninger på ca. 425.000 kr. Forslaget skønnes endvidere at medføre løbende, årlige omkostninger på 40.000 kr.</p> <p>Forslaget vedrørende pensionsloftet skønnes at medføre engangsomkostninger på 250.000 kr. samt til 2 årsværk, svarende til 1,2 mio. kr. Forslaget ventes ikke at medføre løbende omkostninger.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om ophævelse af fradragets retten formueforvaltningsomkostninger kan bidrage til at gøre pensionsopsparerne mere omkostningsbevidste og på længere sigt have positive afsmittende effekter på branchen, således at den bliver mere omkostningseffektiv.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) vurderer, at forslaget vedrørende afskaffelse af fradraget for formueforvaltningsomkostninger vil medføre omstillingsbyrder for de omfattede virksomheder i et væsentligt omfang, i form af administrative tilpasninger og eventuel investering i nye IT-systemer.</p> <p>CKR vurderer, at lovforslaget på sigt kan medføre en mindre administrativ tidsbesparelse for erhvervet, da de omfattede virksomheder, som følge af afskaffelsen af fradraget for formueforvaltningsomkostninger, ikke længere skal skelne mellem omkostninger til administration af pensionsvirksomheden og investeringsvirksomheden, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Pensionsafkastbeskatningslovens § 8 vedrører beskatningen af de midler, som de selskabsskattepligtige livsforsik-

ringsselskaber m.v. har hensat ufordelt til de forsikrede. Ved ufordelte midler forstås efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 2, hensættelser til kollektivt bonuspotential, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering.

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 1. pkt., fastsat, at beskatningsgrundlaget opgøres som de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang fratrukket de

ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse. Skattegrundlaget er dermed indkomstårets ændring i de ufordelte midler. Beskatningsgrundlaget tillægges rente og positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler eller en del af depotet for de forsikrede.

I beskatningsgrundlaget indgår der efter gældende regler ikke et direkte fradrag for omkostninger til formueforvaltning. Det skyldes, at fradraget er indregnet automatisk i beskatningen af de ufordelte midler. Formueforvaltningsomkostninger vil være fratrukket inden investeringsafkastet tilskrives til de ufordelte midler, og ultimoværdien af de ufordelte midler vil derfor være nedsat hermed. Livsforsikrings-selskaber m.v., der opgør beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, har således et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger.

Den formelle ophævelse af fradragsretten for formueforvaltningsomkostninger i pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, har derfor ingen betydning for livsforsikrings-selskaber m.v., idet deres fradragsret ikke har hjemmel i denne bestemmelse.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, at formueforvaltningsomkostninger tillægges som en indtægt ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for at sikre, at livsforsikrings-selskaber m.v. ikke fortsat skal opnå en indirekte fradragsret ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, at beskatningsgrundlaget efter stk. 4, 1. pkt., tillægges indkomstårets afholdte formueforvaltningsomkostninger. Forslaget indebærer, at livsforsikrings-selskabets m.v. formueforvaltningsomkostninger skal tillægges som en indtægt ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8. For så vidt angår afgrænsningen af formueforvaltningsomkostninger henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Livsforsikrings-selskaber m.v. foretager i praksis en række investeringer i juridiske personer, som efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt. Der kan være tale om både danske og udenlandske fonde eller lignende, f.eks. kapitalfonde. Beskatningen af sådanne juridiske personer, som ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt efter danske skatteregler, sker efter det såkaldte transparensprincip, hvorefter beskatningen sker, som om aktiviteten var foregået i livsforsikrings-selskabet m.v. selv.

For at præcisere, at også formueforvaltningsomkostninger, som er afholdt i skattetransparente enheder, skal tillægges beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, er det i den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 2. pkt., endvidere fastsat, at en til ejerandelen svarende andel af de afholdte formueforvaltningsomkostninger i juridiske personer, som ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt efter danske skatteregler,

tillægges livsforsikrings-selskabets m.v. beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4. Derved stilles livsforsikrings-selskabet m.v. på samme måde, som hvis det havde valgt selv at forestå formueforvaltningen i stedet for at uddelegere sin formueforvaltning til en ekstern formueforvalter, der er skattetransparent.

Livsforsikrings-selskaber m.v. foretager i praksis en række investeringer i kontoførende investeringsforeninger, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger. Et medlem af en kontoførende investeringsforening beskattes direkte af foreningens indkomst, og foreningen skal opgøre sin indkomst efter de regler, der gælder for medlemmet.

For at sikre, at også formueforvaltningsomkostninger, som er afholdt i kontoførende investeringsforeninger, tillægges beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, er det i den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 2. pkt., endvidere fastsat, at en til ejerandelen svarende andel af de afholdte formueforvaltningsomkostninger i kontoførende investeringsforeninger, tillægges livsforsikrings-selskabets m.v. beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4. Derved stilles livsforsikrings-selskabet m.v. på samme måde, som hvis det havde valgt selv at forestå formueforvaltningen i stedet for at uddelegere sin formueforvaltning til en kontoførende investeringsforening.

I praksis ses det, at skattepligtige institutioner, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, har administrations-selskaber, der varetager administrationen af pensionsvirksomheden og i nogle tilfælde også helt eller delvist administrationen af investeringsvirksomheden (formueforvaltningen). Det ses også, at en flerhed af skattepligtige går sammen om sådanne administrations-selskaber.

For skattepligtige institutioner efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1-9 og 13, som beskattes direkte af investeringsafkastet, indgår tab eller gevinst på datterselskabsaktien i et sådant administrations-selskab i beskatningsgrundlaget på institutniveau. Såfremt den skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, køber ydelser i form af formueadministration til priser, der er lavere end de faktisk afholdte formueforvaltningsomkostninger, vil der alt andet lige opstå et underskud i administrations-selskabet. Dette underskud vil alt andet lige give sig udslag i et kurstab på datterselskabsaktien. Derved opnår den skattepligtige et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger. For at modvirke, at formueforvaltningsomkostninger, som efter forslaget ikke længere skal være fradragsberettigede, alligevel indirekte bliver fradraget som et kurstab på datterselskabsaktier, foreslås der indsat en værnsregel i den foreslåede § 15, stk. 8, i pensionsafkastbeskatningsloven. Der henvises til forslaget § 1, nr. 9.

Livsforsikrings-selskaber m.v. beskattes som tidligere nævnt ikke direkte af investeringsafkastet, men indirekte af indkomstårets ændring i de ufordelte midler. Det er tilsigtet med beskatningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, at der sker beskatning af den del af årets formueafkast, der tilskrives de forsikrede kollektivt. Formueafkastet, der

tilskrives de ufordelte midler, vil i denne forbindelse være opgjort efter regnskabsreglerne, idet de ufordelte midler netop er regnskabsposter. Ligesom for skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1-9 og 13, der beskattes direkte af investeringsafkastet, er det også muligt for livsforsikringselskaber m.v. at opnå et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger i datterselskaber. Såfremt livsforsikringselskabet m.v. køber ydelser i form af formueadministration til priser, der er mindre end de faktisk afholdte formueforvaltningsomkostninger, vil der alt andet lige opstå et underskud i administrationsselskabet. Dette underskud posteres i regnskabet som »indtægter fra tilknyttede virksomheder«. Der vil derfor alt andet lige være mindre investeringsafkast at tilskrive de ufordelte midler.

For at modvirke, at formueforvaltningsomkostninger placeres i datterselskaber, hvorefter der opnås indirekte fradragsret, foreslås det, at den foreslåede værnsregel i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 8, skal finde tilsvarende anvendelse ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8. For en nærmere beskrivelse af den foreslåede § 15, stk. 8, i pensionsafkastbeskatningsloven, henvises der til lovforslagets § 1, nr. 9. Det bemærkes, at den foreslåede værnsregel ikke finder anvendelse, hvis moderselskabets betaling til datterselskabet for formueforvaltning sker til priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter.

Forslaget indebærer, at formueforvaltningsomkostninger i datterselskaber, der er skattepligtige i medfør af det foreslåede § 15, stk. 8, i pensionsafkastbeskatningsloven, skal tillægges beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 1. pkt.

Til nr. 3-5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af indsættelse af et nyt punktum i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 6

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 6, fastsat, at der i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, ses bort fra ufordelte midler vedrørende ordninger, der ikke er omfattet af beskatningen på individniveau i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a. Der ses endvidere bort fra rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser knyttet til ordninger, der ikke er omfattet af beskatningen på individniveau i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a. Formålet med bestemmelsen er, at ufordelte midler, der knytter sig til ordninger, der ikke er pensionsafkastskattepligtige på individniveau, heller ikke skal beskattes på institutniveau.

Der vil også være afholdt formueforvaltningsomkostninger med henblik på at skabe det investeringsafkast, der tilskrives ufordelte midler, der er tilknyttet ordninger, der ikke er skattepligtige på individniveau. Efter forslaget § 1, nr. 2, skal der til beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbe-

skatningslovens § 8, stk. 4, tillægges formueforvaltningsomkostninger som en indtægt. Der er tale om livsforsikringselskabets egne formueforvaltningsomkostninger, formueforvaltningsomkostninger i kontoførende investeringsforeninger og skattetransparente enheder, og formueforvaltningsomkostninger i datterselskaber.

Det foreslås, at ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, ses bort fra formueforvaltningsomkostninger, der knytter sig til ordninger, der ikke er pensionsafkastskattepligtige på individniveau. Forslaget indebærer, at formueforvaltningsomkostninger i livsforsikringselskabet, i skattetransparente enheder, i kontoførende investeringsforeninger og i datterselskaber ikke beskattes, hvis de knytter sig til følgende ordninger, der ikke er skattepligtige på individniveau:

- 1) Pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A og 53 B.
- 2) Forsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes sygdom, invaliditet eller død inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, såfremt det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første plicedag efter den forsikredes fyldte 80. år.
- 3) Forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandforpligtelser.
- 4) Børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51.
- 5) Livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982.
- 6) Pensionsordninger omfattet af § 15 D i pensionsbeskatningsloven.
- 7) Pensionsordninger omfattet af § 53 i pensionsbeskatningsloven.
- 8) Pensionsordninger, der er tegnet i selskabets filial i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og hvis ejer ikke er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller hvis ejer er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland.

Til nr. 7

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., kan der ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3, 6 og 7 foretages fradrag for de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af den skattepligtige pensionsopsparing (formueforvaltningsomkostninger). For forsikringer uden ret til rentebonus (de såkaldte markedsrenteprodukter) kan der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 2. pkt., i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 eller § 4 a foretages fradrag for de omkostninger, der er afholdt til forvaltning af forsikringen. Det er videre i pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 3. pkt., fastsat, at omkostningerne opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst, idet reglerne om skattemæssige afskrivninger bortset fra reglerne om afskrivning på driftsmidler dog ikke finder anvendelse, jf. stk. 2, 4. pkt.

Det foreslås at ophæve pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2. Det indebærer, at beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven ændres fra en nettobeskatning til en bruttobeskatning.

Et medlem af en kontoførende investeringsforening beskattes direkte af foreningens indkomst, og foreningen skal opgøre sin indkomst efter de regler, der gælder for medlemmet. Ophævelsen indebærer derfor, at der ikke kan foretages fradrag for formueforvaltningsomkostninger, når der investeres gennem en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Ophævelsen indebærer også, at der i pengeinstitutordninger m.v., der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 3, ikke kan foretages fradrag for formueforvaltningsomkostninger. Det betyder eksempelvis, at pengeinstitutters omkostninger ved administrationen af værdipapirer i puljeordninger ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige rente, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 3, stk. 3.

Ophævelsen indebærer endvidere, at skattepligtige institutioner, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 3-6, 9 og 13, ikke kan foretage fradrag for formueforvaltningsomkostninger i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 6. Det betyder eksempelvis, at de skattepligtiges omkostninger til lønninger m.v. vedrørende intern formueforvaltning i pensionsinstituttet og honorarer m.v. til eksterne formueforvaltere ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Ophævelsen indebærer endvidere, at skattepligtige institutioner, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, ikke kan foretage fradrag for formueforvaltningsomkostninger i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7. Det betyder eksempelvis, at de skattepligtiges udgifter til lønninger m.v. vedrørende intern formueforvaltning i pensionsinstituttet og honorarer m.v. til eksterne formueforvaltere ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Det er hensigten med forslaget at vende tilbage til den retstilstand, der var gældende før fradraget for formueforvaltningsomkostninger blev indført ved lov nr. 1294 af 20. december 2000. Der vil derfor fortsat være fradragsret for direkte handelsomkostninger som kurtage, handelsgebyrer og lignende, der knytter sig direkte til handel med et skattepligtigt aktiv. Disse direkte handelsomkostninger kan derfor fortsat henholdsvis tillægges anskaffelsessummen henholdsvis fratrækkes afståelsessummen ved opgørelsen af gevinst eller tab på et skattepligtigt aktiv efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3. Derved opnås der fortsat et indirekte fradrag for de direkte handelsomkostninger. Dette var også retsstillingen, før fradragsretten for formueforvaltningsomkostninger blev indført ved lov nr. 1294 af 20. december 2000, jf. forarbejderne til den nævnte lovs § 1, nr. 5. Formålet med at friholde de direkte handelsomkostninger for ændringerne vedrørende fradragsretten for formueforvaltningsomkostninger er endvidere at tilgodese og lette pensionsbranchens administration af reglerne.

Der sker med forslaget om afskaffelse af fradraget for formueforvaltningsomkostninger ingen ændring af opgørelsen af overskud eller underskud ved drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskasevirksomhed, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, som ikke foreslås ændret. Overskud eller underskud ved drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskasevirksomhed opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, dog finder reglerne om skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer ikke anvendelse. Dette ændrer forslaget ikke ved. De omkostninger, herunder administrationsomkostninger, der efter skattelovgivningens almindelige regler kan fratrækkes ved opgørelsen af overskud eller underskud ved drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskasevirksomhed, kan således fortsat fratrækkes. Årsagen til dette er, at administrationsomkostningerne ved drift af denne type virksomhed er en så integreret del af den samlede virksomhed, at det næppe er muligt eller rimeligt at udskille disse. Også for så vidt angår opgørelsen af overskud eller underskud ved drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskasevirksomhed vil retsstillingen efter, at fradraget for formueforvaltningsomkostninger er afskaffet, være præcis den samme som før fradraget for formueforvaltningsomkostninger blev vedtaget ved lov nr. 1294 af 20. december 2000, jf. forarbejderne til den nævnte lovs § 1, nr. 5.

Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen ændring i hvilke former for gebyrer og omkostninger m.v., der kan hæves og udbetales fra en pensionsordning, uden at det betragtes som en førtidig skatte- og afgiftspligtig udbetaling fra ordningen i henhold til pensionsbeskatningsloven.

Til nr. 8

Det foreslås, at en forholdsmæssig andel af formueforvaltningsomkostninger i juridiske personer, som pensionsinstituttet har ejerandel i, tillægges beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1. Forslaget vedrører opgørelsen af beskatningsgrundlaget i skattetransparente juridiske personer, hvor pensionsinstituttet har valgt nettoopgørelsesprincippet, jf. beskrivelsen af dette princip i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.1. I nettoopgørelsesprincippet er der indbygget et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af tab eller gevinst på andelen i den skattetransparente juridiske person.

Afskaffelsen af fradraget for formueforvaltningsomkostninger i den gældende pensionsafkastbeskatningslovs § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, medfører, at pensionsinstitutter, der vælger at opgøre det skattepligtige afkast i skattetransparente juridiske personer efter transparensprincippet, mister fradragsretten som følge heraf.

For at sikre ligestilling i forhold til nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 foreslås det, at beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, tillægges en forholdsmæssig del af formueforvaltningsomkostningerne i den skattetransparente ju-

ridiske person efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1. Formålet med forslaget er endvidere at sikre, at afskaffelsen af fradraget for formueforvaltningsomkostninger ikke fremover omgås ved at overdrage formueforvaltning i pensionsinstitutterne til skattetransparente juridiske personer og vælge nettoopgørelsesprincippet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14.

Pensionsinstitutterne kan også investere gennem flere såkaldte skattetransparente juridiske personer (Fund of funds). Det er tilfældet, hvor en skattetransparent juridisk person ejer andele i en anden skattetransparent juridisk person, som igen måske ejer andele i skattetransparente juridiske personer osv. Efter det almindelige transparensprincip har det den konsekvens, at indkomster og formueforvaltningsomkostninger, der optjenes eller afholdes i de forskellige led af skattetransparente juridiske personer, bringes til beskatning eller fradrag hos pensionsinstituttet, som om det var direkte ejerskab.

Afskaffelsen af fradraget for formueforvaltningsomkostninger i den gældende pensionsafkastbeskatningslovs § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, medfører, at pensionsinstitutter, der vælger at opgøre det skattepligtige afkast i skattetransparente juridiske personer efter transparensprincippet, også mister fradragretten for formueforvaltningsomkostninger i underliggende skattetransparente juridiske personer.

Såfremt pensionsinstituttet derimod vælger at opgøre afkastet efter nettoopgørelsesprincippet, vil afkastet blive opgjort som summen af udlodningerne fra den øverste skattetransparente juridiske person plus gevinst eller tab på andelen af den øverste skattetransparente juridiske person opgjort efter lagerprincippet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1. Der vil derfor ikke kun blive givet et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger i den øverste skattetransparente juridiske person, men også for formueforvaltningsomkostninger i underliggende skattetransparente juridiske personer.

For at sikre ligestilling mellem de to måder at opgøre beskatningsgrundlaget på i »fund of funds« konstruktioner skal formueforvaltningsomkostninger i underliggende skattetransparente juridiske personer derfor også tillægges beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1. Det foreslås derfor i den foreslåede pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 4, 4. pkt., at en forholdsmæssig andel af formueforvaltningsomkostninger i underliggende juridiske personer, som efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, som den juridiske person efter stk. 1 har ejerandel i, tillægges beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1. Formålet med bestemmelsen er endvidere at sikre, at afskaffelsen af fradraget for formueforvaltningsomkostninger ikke fremover kan omgås ved at overdrage formueforvaltning i pensionsinstitutterne til flere lag af skattetransparente juridiske personer og vælge nettoopgørelsesprincippet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14.

Til nr. 9

Der foreslås en værnsregel, der skal sikre, at der ikke opnås et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger ved at placere formueforvaltningsomkostningerne i datterselskaber. Det kan ske ved at underbetale datterselskaberne for den ydelse (formueforvaltning), som de leverer til den pensionsafkastskattepligtige. Dermed opstår der et underskud i datterselskabet, og den pensionsafkastskattepligtiges tab eller gevinst på datterselskabsaktien, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, bliver det mindre.

Baggrunden for forslaget er, at det i praksis ses, at skattepligtige institutioner, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, har administrationsselskaber, der varetager administrationen af pensionsvirksomheden og i nogle tilfælde også helt eller delvis administrationen af investeringsvirksomheden (formueforvaltningen). Det ses også, at en flerhed af skattepligtige institutioner går sammen om sådanne administrationsselskaber. Fordelen ved sådanne administrationsselskaber er bl.a., at der opnås stordriftsfordele, hvorefter administrations- og formueforvaltningsomkostningerne kan minimeres til gavn for pensionsopsparerne. Konstruktionen bevirker, at formueforvaltningen helt eller delvist varetages i selskaber, som ikke er skattepligtige institutioner efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2. De skattepligtige institutioner efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, vil som hovedregel betale administrationsselskabet for den ydelse (formueforvaltning), som administrationsselskabet yder for den skattepligtige institution. Betalingen for ydelsen (formueforvaltning) bør og vil som overvejende hovedregel ske på markedslignende vilkår.

Der kan dog i princippet opstå den situation, hvor betalingen for formueforvaltningen ikke sker på markedslignende vilkår. Dette kan eksempelvis ske ved, at de betalinger for formueforvaltning, som administrationsselskabet modtager for formueforvaltning, kan blive mindre end de faktisk afholdte formueforvaltningsomkostninger. Alt andet lige vil dette medføre et underskud i administrationsselskabet og en værdiforringelse af den datterselskabsaktie i administrationsselskabet, som den skattepligtige institution er ejer af. I det gevinst eller tab på datterselskabsaktier også indgår i beskatningsgrundlaget for skattepligtige institutioner efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, vil der opstå et indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger i form af et kurstab på datterselskabsaktien.

For at sikre og præcisere, at der ikke kan opnås indirekte fradrag for formueforvaltningsomkostninger i administrationsselskaber, foreslås der i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 8, indført en værnsregel. Værnsreglen finder udelukkende anvendelse, såfremt de skattepligtige institutioner omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, mod forventning ikke overholder principperne i skattelovgivningens almindelige regler om koncerninterne afregningspriser.

Efter forslaget skal skattepligtige institutioner efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, (moderselskabet), der direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over et selskab (datterselskabet), hvis virksomhed består i formueforvaltning for moderselskabet, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget tillægges en forholdsmæssig del af dat-

terselskabets formueforvaltningsomkostninger. Ved denne opgørelse fratrækkes moderselskabets betaling til datterselskabet for formueforvaltning.

Et datterselskabs virksomhed anses for at bestå af formueforvaltning for moderselskabet, hvis datterselskabet helt eller delvist har til opgave at varetage den formueadministration og de funktioner forbundet hermed, der typisk knytter sig til formueadministrationen i et pensionsinstitut. Der er således tale om situationer, hvor investeringsaktiverne ejes direkte af det skattepligtige moderselskab, mens formueadministrationen helt eller delvist varetages i datterselskabet. Der kan eksempelvis være tale om investeringsrådgivning, praktisk gennemførelse af investeringer eller overvågning af de investeringer, som moderselskabet foretager. For en beskrivelse af de omkostninger, der normalt er forbundet med formueadministrationen i et pensionsinstitut og en afgrænsning over til de almindelige administrationsomkostninger vedrørende pensionsvirksomheden, henvises der til pkt. 2.1.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Et moderselskab anses efter forslaget for at have bestemmende indflydelse på datterselskabet, hvis det direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktie- eller anpartskapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse på datterselskabet, eller om der udøves en bestemmende indflydelse, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber.

Ved opgørelsen af ejerandele anses en flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, der udøver virksomhed på grundlag af en fælles aftale, for at udgøre ét moderselskab. Dette indebærer, at såfremt de skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, der udøver virksomhed på grundlag af en fælles aftale, tilsammen har mere end 50 pct. af aktiekapitalen i et selskab (datterselskab), behandles alle de skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, som ét moderselskab. Dette gælder uanset, at den enkelte skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, faktisk ikke alene har bestemmende indflydelse. Den fælles aftale gælder det selskab, der er datterselskab efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 8. Den fælles aftale mellem de skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, kan være skriftlig eller mundtlig. Det er uden betydning, om aftalen betegnes aktionæroverenskomst eller ej. Hvis flere skattepligtige institutioner under ét udpeger bestyrelsesmedlemmer, er det en faktor, der peger i retning af, at der drives virksomhed efter fælles aftale.

Efter forslaget finder den foreslåede pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 8, også anvendelse ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Den foreslåede værnsregel finder ikke anvendelse, hvis den skattepligtiges betaling til administrationsselskabet (datterselskabet) sker til priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter (markedslignende vilkår).

Det er derfor forventningen, at værnsreglen får meget begrænset eller ingen praktisk betydning.

Forslaget kan illustreres med følgende eksempler:

Eksempel 1

En kreds af 5 pensionskasser, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1, opretter et administrationsselskab (datterselskab), der har til formål at varetage administrative opgaver vedrørende forsikringsbestanden og udføre formueforvaltning på vegne af ejerne. Pensionskasserne ejer hver 20 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet. Selvom hver pensionskasses ejerandel ikke giver bestemmende indflydelse, anses datterselskabet alligevel for omfattet af den foreslåede pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 8. Administrationsselskabet har både omkostninger, der normalt kan betragtes som en del af pensionsvirksomheden og omkostninger vedrørende investeringsvirksomheden (formueforvaltningsomkostninger). Såfremt betalingen til administrationsselskabet for formueforvaltning ikke sker på markedslignende vilkår, skal den del af datterselskabets omkostninger, der kan henføres til formueadministration for moderselskaberne, tillægges de 5 moderselskabers beskatningsgrundlag. Ved denne opgørelse fradrages de enkelte moderselskabers betaling for formueadministration til datterselskabet.

Eksempel 2

En skattepligtig institution, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, opretter et fondsmæglerselskab, der bl.a. har til formål at udføre formueforvaltning for ejeren og andre eksterne kunder. Formueforvaltningen for ejeren sker til samme priser og vilkår, som fondsmæglerselskabet udbyder ydelser til, til andre eksterne kunder. Den foreslåede § 15, stk. 8, i pensionsafkastbeskatningsloven, finder ikke anvendelse i denne situation.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, for, hvor meget der årligt kan indbetales til en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende alderspension med fradrags- eller bortseelsesret, nedsættes fra et grundbeløb på 100.000 kr. (2010-niveau) til 55.000 kr. (2010-niveau). Loftet reguleres efter personskattelovens § 20. Som led i Genopretningsspakken sker der ingen regulering efter personskattelovens § 20 af beløbsgrænserne for skatter m.v. i 2011-2013. Det nedsatte loft er dermed 55.000 kr. i 2012.

Loftet på 100.000 kr. for indbetalinger til ratepensioner gælder ifølge pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, 2. pkt., ikke for indeksordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15, ophørspensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 A og pensionsordninger for sportsudøvere omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 B. Der foreslås ingen ændringer heraf.

Til § 3

Til nr. 1

Ved lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.) blev der i denne lovs § 3, stk. 12, fastsat en overgangsregel for indbetalinger i henhold til kollektive overenskomster. Reglen blev præciseret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Justeringer af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, udbytteskat i skattefritagne dødsboer og tekniske justeringer af forårspakke 2.0)

Der er ifølge denne bestemmelse fuld bortseelsesret for arbejdsgiverens indbetalinger til ratepensionsordninger eller ophørende alderspensioner, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, uanset om indbetalingerne herved overstiger beløbsgrænsen på 100.000 kr. (2010-niveau). Det gælder dog kun obligatoriske bidrag til ratepension eller ophørende alderspension i henhold til den indgåede overenskomst. Det er en betingelse, at den kollektive overenskomst er indgået inden den 22. april 2009. Undtagelsen fra 100.000 kr.s loftet gælder kun til og med det indkomstår, hvor næste generelle overenskomstfornyelse sker. En forlængelse, herunder også en uændret forlængelse af en kollektiv overenskomst den 22. april 2009 eller senere, betragtes som indgåelse af en ny kollektiv overenskomst, hvor overgangsbestemmelsen ikke finder anvendelse.

Baggrunden for overgangsreglen er, at den enkelte arbejdstager ikke selv har indflydelse på størrelsen af indbetalingerne og derfor ikke selv kan vælge, at der skal indbetales et mindre beløb.

Der gælder imidlertid ikke noget udløbstidspunkt for anvendelsen af overgangsreglen. Er der indgået en kollektiv overenskomst inden den 22. april 2009, og er indbetalingerne omfattet af overgangsreglen, vil indbetalingerne være undtaget fra loftet, så længe den pågældende overenskomst løber. De kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet er dog typisk 2-årige eller 3-årige. Det findes imidlertid ud fra formålet med loftet ikke rimeligt, at hvis en kollektiv overenskomst indgået inden den 22. april 2009 løber i en længere årrække uændret og uden forlængelse, vil obligatoriske indbetalinger i henhold til den pågældende overenskomst da tilsvarende i en længere årrække være undtaget fra loftet på 100.000 kr.

Der foreslås på den baggrund en regel om, at overgangsreglen i § 3, stk. 12, i lov nr. 412 af 29. maj 2009 udløber med udgangen af indkomståret 2015. Overgangsreglen gælder således fortsat til første overenskomstfornyelse den 22. april 2009 eller senere, men højst til og med indkomståret 2015. Den foreslåede regel indebærer, at i det tilfælde, hvor en kollektiv overenskomst indgået inden den 22. april 2009

ikke er fornyet eller forlænget (ved en fornyelse eller forlængelse bortfalder overgangsreglen), kan arbejdsgiveren fra og med indkomståret 2016 ikke længere foretage indbetalinger med fuld bortseelsesret for den ansatte i henhold til den kollektive overenskomst fra før den 22. april 2009. Det vurderes, at den foreslåede regel om udløb af overgangsreglen kun vil finde anvendelse i ganske få tilfælde.

Der foreslås et tilsvarende udløbstidspunkt for den overgangsregel for obligatoriske indbetalinger til ratepension eller ophørende alderspension i henhold til en kollektiv overenskomst, der i lovforslagets § 4, stk. 4, foreslås i tilknytning til den foreslåede nedsættelse til 55.000 kr. af loftet for indbetalinger til ratepensioner og ophørende alderspensioner.

Til § 4

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Til stk. 2

Det foreslås i stk. 2, at loven har virkning fra og med indkomståret 2012, jf. regeringens aftale med Enhedslisten om finansloven for 2012, jf. dog stk. 3 og 4.

Da ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven bør have virkning for et helt indkomstår, foreslås det, at ændringerne af pensionsafkastbeskatningsloven, jf. forslaget § 1, får virkning fra og med indkomståret 2012.

For så vidt angår ændringen af pensionsbeskatningsloven, jf. forslaget § 2, bemærkes følgende:

Ved lov nr. 412 af 29. maj 2009 blev der med virkning fra 2010 indført et loft på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger til ratepensioner og ophørende alderspensioner. Endvidere blev reglerne om fordeling af fradraget for indskud og indbetalinger i en periode på under 10 år, hvorefter fradraget skal fordeles ud over en periode på 10 år, når ordningen er oprettet uden for ansættelsesforhold, afskaffet. Det gjorde det nødvendigt med en række overgangsregler i § 3, stk. 9-13, i ovennævnte lov for private pensionsordninger oprettet før fremsættelsen af lovforslaget (L 200) den 22. april 2009, samt særlige overgangsregler for ordninger oprettet den 22. april 2009 eller senere, men inden den 1. januar 2010, fra hvilken dato loftet på 100.000 kr. fik virkning.

Det foreslås ingen ændringer af disse overgangsregler i lov nr. 412 af 29. maj 2009, jf. dog lovforslagets § 3 om overgangsreglen for kollektive overenskomster.

Det bærende hensyn bag disse overgangsregler har bl.a. været at få fradragsbeløb, der kan henføres til regelsættet før lov nr. 412 af 29. maj 2009, afviklet over en så kort årrække som muligt og med skyldig hensyntagen til formålet med indførelsen af loftet på 100.000 kr. Dette hensyn gælder fortsat uanset nedsættelsen af loftet til 55.000 kr.

Det indebærer, at adgangen til efter disse overgangsregler i visse situationer at få et fradrag større end 100.000 kr. ikke

foreslås ændret. Endvidere foreslås der heller ikke ændring af adgangen til efter disse overgangsregler i visse situationer at få et forhøjet fradrag på 100.000 kr.

Til stk. 3

Der foreslås i stk. 3, at for skattepligtige med bagudforskudt indkomstår 2012 har nedsættelsen af loftet til 55.000 kr. for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension først virkning fra og med indkomståret 2013. Ved et bagudforskudt indkomstår forstås et indkomstår, der udløber inden udgangen af det kalenderår, som det træder i stedet for.

Forslaget indebærer, at personer med bagudforskudt indkomstår 2012, der foretager indbetalinger til en ratepension eller en ophørende alderspension i det forskudte indkomstår 2012, ikke bliver omfattet af det nedsatte loft fra og med indkomståret 2012 men først fra og med indkomståret 2013. Det sikres hermed, at indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension foretaget før lovens ikrafttræden i tillid til det gældende loft på 100.000 kr. ikke omfattes af nedsættelsen af loftet, hvilket ellers vil kunne være konsekvensen for personer med bagudforskudt indkomstår 2012.

Der er ikke behov for en tilsvarende regel vedrørende lovforslagets § 1 om ændringer i pensionsafkastbeskatningsloven. Det skyldes, at indkomståret efter pensionafkastbeskatningslovens § 11 er kalenderåret.

Til stk. 4

Der foreslås i stk. 4, at der i en overgangsperiode skal være bortseelsesret for arbejdsgivers indbetalinger til arbejdsmarkedspensionsordninger, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, uanset at indbetalingerne herved overstiger den foreslåede beløbsgrænse på 55.000 kr. Overstiger indbetalingen den gældende beløbsgrænse 100.000 kr., kan indbetalingen være omfattet af overgangsreglen i § 3, stk. 12, i lov nr. 412 af 29. maj 2009, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 3 ovenfor.

Undtagelsen fra loftet på 55.000 kr. gælder dog kun obligatoriske bidrag til ratepension eller ophørende alderspension i henhold til den indgåede overenskomst. Det er en betingelse, at den kollektive overenskomst er indgået i perioden 22. april 2009-31. december 2011. Grunden til, at overgangsreglen kun gælder for obligatoriske bidrag i henhold til kollektive overenskomster indgået fra den 22. april 2009 til udgangen af 2011 er, at obligatoriske bidrag i henhold til kollektive overenskomster indgået inden den 22. april 2009 er omfattet af overgangsreglen i § 3, stk. 12, i lov nr. 412 af 29. maj 2009. Undtagelsen fra 55.000 kr.s loftet gælder kun til og med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2015.

En forlængelse herunder også en uændret forlængelse af en kollektiv overenskomst den 1. januar 2012 eller senere betragtes i den forbindelse som indgåelse af en ny kollektiv

overenskomst, hvor overgangsbestemmelsen ikke vil kunne finde anvendelse.

Det indebærer, at overgangsreglen kun gælder indtil første overenskomstfornyelse den 1. januar 2012 eller senere, og højst til og med indkomståret 2015. Med det foreslåede udløbstidspunkt for overgangsreglen sikres det, at obligatoriske indbetalinger i henhold til en gældende overenskomst, der ikke er fornyet eller forlænget (ved en fornyelse eller forlængelse bortfalder overgangsreglen), ikke omfattes af overgangsreglen i et eller flere indkomstår efter 2015.

De kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet er typisk 2-årige eller 3-årige således, at den foreslåede undtagelse fra 55.000 kr.s loftet kun vil få betydning i et forholdsvist begrænset tidsrum.

Til stk. 5 og 6

De foreslåede bestemmelser indebærer, at de økonomiske virkninger af lovforslaget for indkomståret 2012 neutraliseres for kommunerne og folkekirken for så vidt angår de kommuner, der for 2012 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget.

Det er i overensstemmelse med aftalen af 4. juni 2011 med KL om kommunernes økonomi for 2012. Det fremgår således af bloktilskudsaktstykket for 2012: »Skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2012 er korrigeret for Reformpakken 2020 og hviler derudover på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Ved efterfølgende ændringer heri med virkning for 2012-grundlaget neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.«

Kommunerne vedtog senest den 15. oktober 2011 deres budgetter for 2012. Til brug for kommunernes budgetlægning – herunder også fastsættelsen af kirkeskatteprocenterne for 2012 – har Økonomi- og Indenrigsministeriet ultimo juni 2011 udmeldt et statsgaranteret udskrivningsgrundlag for kommuneskat og kirkeskat, jf. bestemmelserne herom i lov om kommunal indkomstskat. For 2012 har én kommune valgt at selvbudgettere udskrivningsgrundlaget.

For den kommune, der for 2012 har valgt at budgettere med sit eget skøn over udskrivningsgrundlaget, vil efterreguleringen af indkomstskatten for 2012, som opgøres i 2014 og afregnes i 2015, blive korrigeret efter denne bestemmelse.

Det er ikke muligt at opgøre lovforslagets økonomiske konsekvenser for de enkelte kommuner. Korrektionen af efterreguleringen foreslås derfor opgjort som den enkelte kommunes andel af den skønnede forøgelse på 4.800 mio. kr. af det kommunale udskrivningsgrundlag som følge af lovforslaget opgjort i forhold til kommunens andel af det samlede udskrivningsgrundlag for kommuneskat for 2012 beregnet på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj 2014. Korrektionen for kirkeskat i den selvbudgetterende kommune beregnes på tilsvarende måde.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 8. Livsforsikringselskaber og forsikringselskaber m.v. som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 10-12, skal beskattes af ufordelte midler og rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, jf. stk. 4, efter stk. 2-6.

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget opgøres som de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang fratrukket de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010 og § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, indsættes efter »ufordelte midler«: », formueforvaltningsomkostninger«.

2. I § 8, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges formueforvaltningsomkostninger i livsforsikringselskabet eller forsikringselskabet m.v. samt formueforvaltningsomkostninger i juridiske personer, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, kontoførende investeringsforeninger, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, og datterselskaber, jf. § 15, stk. 8, som livsforsikringselskabet eller forsikringselskabet m.v. har ejerandel i.«

3. I § 8, stk. 4, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.«

4. I § 8, stk. 4, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »4. pkt.« til: »5. pkt.«

hensættelser fra årene forud for indkomståret, og at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret. I det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af beskatning efter stk. 1, bortses fra ændringen ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Stk. 5. Livsforsikringsselskaber og forsikringsselskaber m.v. som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 10-12, skal i beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 4 se bort fra ændringen i det opsamlede risiko- og omkostningsresultat i de ufordelte midler i løbet af indkomståret, i det omfang ændringen er indtruffet efter overgangen til beskatning efter denne lov. Ufordelte midler, der er overført til beskatning efter §§ 4 eller 4 a eller stk. 4, 3. pkt., nedbringer dog altid beskatningsgrundlaget efter stk. 4.

Stk. 6. Der ses i beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 4 bort fra ufordelte midler samt rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, jf. stk. 4, knyttet til

- 1) pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A og 53 B,
- 2) forsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes sygdom, invaliditet eller død inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, såfremt det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år,
- 3) forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandsfpligtelser,
- 4) børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51,
- 5) livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982,

5. I § 8, stk. 5, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til: »4. pkt.«

6. I § 8, stk. 6, indsættes efter »ufordelte midler«: », formueforvaltningsomkostninger«.

- 6) pensionsordninger omfattet af § 15 D i pensionsbeskatningsloven,
 7) pensionsordninger omfattet af § 53 i pensionsbeskatningsloven og
 8) pensionsordninger, der er tegnet i selskabets filial i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og hvis ejer ikke er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller hvis ejer er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland.

§ 9. ---

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 3, 6 og 7 kan de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af den skattepligtige formue, fradrages, jf. dog 2. pkt. For forsikringer uden ret til rentebonus fradrages i beskatningsgrundlaget efter §§ 4 eller 4 a de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af forsikringen. Omkostningerne opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst. Reglerne om skattemæssige afskrivninger bortset fra reglerne om afskrivning på driftsmidler finder dog ikke anvendelse.

§ 14. ---

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien af andelen i den juridiske person, som modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 skal tillægges en forholdsmæssig del af den juri-

7. § 9, *stk. 2*, ophæves.

8. I § 14, *stk. 4*, indsættes som 4. *pkt.*:

»Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 skal endvidere tillægges en forholdsmæssig del af formueforvaltningsomkostningerne i den juridiske person efter stk. 1 og af formueforvaltningsomkostninger i underliggende juridiske personer, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, som den juridiske person efter stk. 1 har ejerandel i.«

diske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

§ 15. ---

9. I § 15 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Skattepligtige som nævnt i § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over et selskab, hvis virksomhed består af formueforvaltning for moderselskabet, skal ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget tillægge en forholdsmæssig del af datterselskabets formueforvaltningsomkostninger. En flerhed af skattepligtige som nævnt i § 1, stk. 2, der udøver virksomhed på grundlag af en fælles aftale, anses for at udgøre ét selskab. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. fradrages moderselskabets betaling til datterselskabet for formueforvaltning. 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, hvis moderselskabets betaling til datterselskabet for formueforvaltning sker til priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter.«

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret ved § 6 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 2 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 13 i lov nr. 221 af 21. marts 2011 og § 4 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

§ 16. ---

Stk. 2. Til rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed og ophørende livrenter kan for et indkomstår i alt anvendes et grundbeløb på højst 100.000 kr. (2010).

1. I § 16, *stk. 2*, ændres »100.000 kr.« til: »55.000 kr.«

§ 3

I lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.), som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 3. ---

Stk. 12. Indbetalinger til pensionsordninger omfattet af den indtil ikrafttrædelsen af denne lov gældende affattelse af pensionsbeskatningslovens § 8 og § 11 A og til ophørende livrenter, der foretages af en arbejdsgiver, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, medregnes uanset beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 36, ikke ved opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst for indkomståret 2010 og følgende indkomstår, i det omfang der er tale om obligatoriske indbetalinger ifølge en kollektiv overenskomst indgået inden den 22. april 2009. 1. pkt. gælder til og med det indkomstår, hvor næste generelle overenskomstfornyelse sker.

1. § 3, stk. 12, 2. pkt., affattes således:

»1. pkt. gælder til og med det indkomstår, hvor næste generelle overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2015.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 2012, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. For skattepligtige med bagudforskudt indkomstår 2012 har § 2 virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 4. Indbetalinger til rateopsparing i pensionsøjemed, rateforsikring i pensionsøjemed og ophørende alderspension, som en arbejdsgiver foretager, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, medregnes uanset beløbsgrænsen i lovens § 2, nr. 1, ikke ved

opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst, i det omfang der er tale om obligatoriske indbetalinger ifølge en kollektiv overenskomst indgået i perioden 22. april 2009 - 31. december 2011. 1. pkt. gælder til med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2015.

Stk. 5. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2012 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2012, der følger af ændringen i pensionsbeskatningslovens § 16 i lovens § 2, nr. 1.

Stk. 6. Den beregnede korrektion af kommunens og kirkens slutskat efter stk. 5 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj 2014.